

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 2006 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie zakazu używania
munduru wojskowego lub jego części**

Na podstawie art. 12. ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz.130, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej dnia 19 października 2005 r. w sprawie zakazu używania munduru wojskowego lub jego części (Dz. U. Nr 216, poz.1827) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Mundur wojskowy składa się z kompletnych ubiorów: galowego, wyjściowego, służbowego, ćwiczebnego, polowego, specjalnego i wieczorowego.”;

2) w § 2 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy używania munduru lub jego części, pozbawionych oznak wojskowych, określonych odpowiednio w § 2 ust. 2 pkt 11, 12, 16 i 17, przez młodzież, instruktorów i specjalistów zrzeszonych w stowarzyszeniach lub organizacjach społecznych, które zawarły porozumienia o współpracy z Ministrem Obrony Narodowej, a ich statuty przewidują prowadzenie działalności na rzecz obronności państwa, oraz młodzież szkolną i akademicką realizującą przedsięwzięcia w ramach przysposobienia obronnego, obozów specjalistycznych i podczas uroczystości o charakterze patriotycznym.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Radosław SIKORSKI

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 123, poz. 1353) mundurem jest ubiór lub jego części służące oznaczeniu przynależności do określonej jednostki organizacyjnej lub wykonywania określonych funkcji albo służby. W myśl art. 12 ust. 1 powołanej ustawy mundur Wojska Polskiego, będący symbolem tradycji wolnościowych i postaw patriotycznych Narodu Polskiego, pozostaje pod szczególną ochroną.

Natomiast zgodnie art. 12 ust. 2 wyżej wymienionej ustawy Minister Obrony Narodowej w odniesieniu do munduru wojskowego wprowadził *rozporządzeniem z dnia 19 października 2005 r. zakaz używania munduru lub jego części* (Dz. U. Nr 216, poz. 1827), chociażby nawet zostały one pozbawione oznak określonych w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 2 grudnia 2004 r. w sprawie wzorów oraz noszenia umundurowania i oznak wojskowych przez żołnierzy zawodowych i kandydatów na żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 7, poz. 53) i rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie wzorów, noszenia umundurowania, odznak i oznak wojskowych oraz uzbrojenia przez żołnierzy w czynnej służbie wojskowej (Dz. U. z 2005 r. Nr 7, poz. 54), uwzględniając obowiązujące wzory umundurowania stosowanego w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Powyższe oraz troska o poszanowanie będącego symbolem tradycji wolnościowych i postaw patriotycznych Narodu Polskiego oraz pozostającego pod szczególną ochroną munduru Wojska Polskiego, jak również konieczność ograniczenia dostępu do ubiorów wojskowych (w szczególności ubiorów polowych) w dobie zagrożeń atakami terrorystycznymi stanowiło podstawę obecnego kształtu rozporządzenia o zakazie używania munduru wojskowego.

Jednakże uwzględniając postulaty proobronnych stowarzyszeń i organizacji pozarządowych, wnoszących o rozszerzenie uprawnień do noszenia umundurowania wojskowego w szczególności na swoich przedstawicieli uczestniczących w przedsięwzięciach proobronnych realizowanych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz harcerzy i młodzież zrzeszoną w organizacjach paramilitarnych, w resorcie obrony narodowej powołano *Zespół do opracowania regulacji łączących potrzebę prawnej ochrony munduru wojskowego*

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Dz. U. Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 123, poz. 1353.

z promowaniem postaw proobronnych w społeczeństwie, który wypracował propozycje odpowiednich zmian w obowiązującym rozporządzeniu.

W stosunku do poprzedniej regulacji zmieniono zakres osób uprawnionych do użytkowania munduru wojskowego rozszerzając katalog osób uprawnionych o młodzież, instruktorów i specjalistów zrzeszonych w stowarzyszeniach lub organizacjach społecznych, które zawarły porozumienia o współpracy z Ministrem Obrony Narodowej, a ich statuty przewidują prowadzenie działalności na rzecz obronności państwa, a także młodzież szkolną i akademicką realizującą przedsięwzięcia w ramach przysposobienia obronnego, obozów specjalistycznych i podczas uroczystości o charakterze patriotycznym.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego.

Projekt oddziałuje na organy wojskowe oraz na osoby uprawnione do użytkowania munduru wojskowego – rozszerzając katalog osób uprawnionych o młodzież, instruktorów i specjalistów zrzeszonych w stowarzyszeniach lub organizacjach społecznych, które zawarły porozumienia o współpracy z Ministrem Obrony Narodowej.

2. Skutki finansowe proponowanych zmian.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków dla budżetu państwa.

3. Wpływ na rynek pracy.

Proponowany akt nie będzie oddziałował na rynek pracy, bowiem przedmiot regulacji nie odnosi się wprost do problematyki zatrudnienia, rynków pracy, bezrobocia, prawa pracy, pracodawców, pracowników, związków zawodowych itd.

4. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Proponowany akt prawny nie powinien oddziaływać negatywnie na segmenty rynku i zakłócać w jakikolwiek sposób mechanizmów konkurencji.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

Nie przewiduje się możliwości oddziaływania rozporządzenia na segmenty funkcjonowania Państwa. Podział terytorialny kraju, sytuacja i rozwój regionalny nie jest uzależniony od przedmiotowego rozporządzenia.

6. Zakres konsultacji społecznych.

Projekt został poddany konsultacjom społecznym z organizacjami zrzeszającymi żołnierzy rezerwy oraz stowarzyszeniami paramilitarnymi – uwag nie zgłoszono.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.